

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE VRPOLE, GODINA III, BROJ 3, LIPANJ 2015.

DABAR

Izdvajamo:

Dan planeta Zemlje

Dan Europe

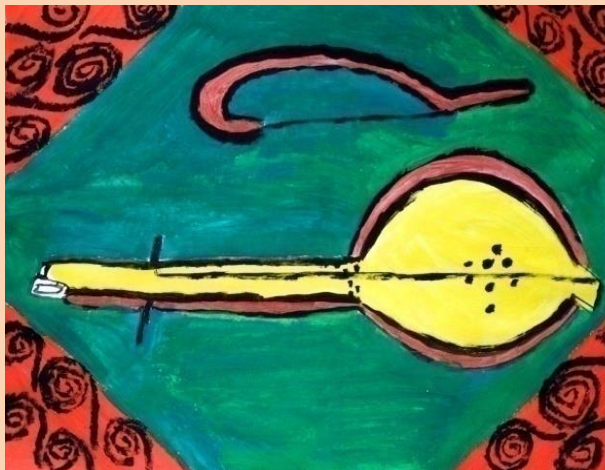
Dan škole

Terenska nastava na Prviću

Terenska nastava u Žaboriću

Tonka Plenča, 8.

(rad izabran za izložbu natječajja „Povist mesta moga – pivalo se i balalo u ona vrimena“ OŠ Rogoznica)

SADRŽAJ

Riječ uredništva.....	3
Kutak za likovnjake, literate i sanjare.....	4
Integrirani radni dan na Prviću.....	8
Sajam Učeničke zadruge „Vlaka“.....	9
Božićna priredba.....	10
Svjetski dan voda.....	11
Kutak za likovnjake, literate i sanjare.....	12
Terenska nastava u Žaboriću.....	16
Terenska nastava iz geografije.....	18
Dan planeta Zemlje – kviz Potjera.....	19
Kutak za likovnjake, literate i sanjare.....	20
Dan škole.....	22
Kutak za likovnjake, literate i sanjare.....	24

UREDNIŠTVO

Urednica: Paola Glavurtić, prof.

Lektura: Lucijana Dunkić, prof.

Dizajn: Paola Glavurtić, prof.

Novinari: Antonia Petković, prof., Karlo Klarin, prof.

Suradnici: Iva Burazer, 6. A, Valentino Begura, 6. A, Tonka Landeka, 6. A

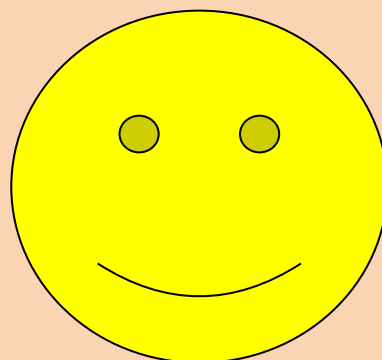
Naslovnica: Anamarija Plenča, 7. A

(rad izabran za izložbu natječajja „Povist mesta moga – pivalo se i balalo u ona vrimena“ OŠ Rogoznica)

Zadnja strana: Paula Jelovčić, 7. A

(naši učenici na Lidranu)

Riječ uredništva:

Dragi učenici, roditelji, učitelji i prijatelji, evo nas opet skupa i u ovoj školskoj godini! S Vama je treći broj školskog lista Dabar. Polako se pretvaramo u tradiciju.

S Vama smo da bi što zornije i kvalitetnije pratili dogodovštine iz života naše škole. Tu ćete pročitati što smo radili, gdje smo sve bili, ali i što smo sve naučili. Ne, niti malo nismo bili lijeni, izašli smo i izvan zidova i dvorišta škole i bili na nekoliko izvanučioničkih aktivnosti, posjeta i predavanja. Dosta toga ste mogli pročitati na web stranicama naše škole, ali niste mogli pročitati prekrasne literarne radove naših učenika ili vidjeti sjajne likovne uratke koji govore koliko smo vrijedni i nadareni. Daroviti učenici zaista nisu rijetkost u našoj školi.

Vidjeti ćete i brojne fotografije i pročitati članke koji su popratili najznačajnije događaje u ovoj školskoj godini. Nadamo se da Vas ni ove godine nećemo razočarati.

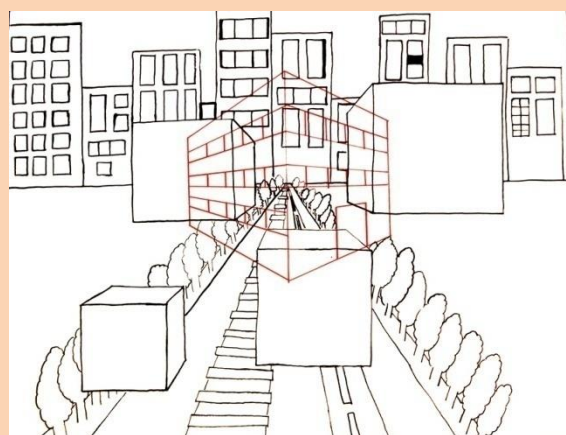
Redakcija "Dabra" Vas sve najsrdačnije pozdravlja, sa željom da Vas čitanje našeg lista razonodi i zabavi, ali i nauči nečim lijepom i korisnom. Sretni nam i veseli bili!

Iva Burazer, 6. A

Matea Plenča, 8. A (rad izabran za izložbu natječaja „Povist mesta moga – pivalo se i balalo u ona vrimena“ OŠ Rogoznica)

Paula Jelovčić, 7. A

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Kada bih nebo mogao oslikati oblacima

Jako bih volio da nebo mogu oslikati oblacima. Da mogu nebo oslikati oblacima, to bi bili oblaci različitih oblika. Bile bi to razne životinje, nečija imena i drugi oblici koji mi padnu na pamet. Jako bih u tome uživao.

Djeca bi se čudila što bih sve mogao oslikati oblacima. Mogao bih drugoj djeci ispuniti želje pa bih pisao njihova imena i pravio životinje koje su poželjeli. Sva djeca i ljudi čudili bi se što je sve moguće

Matea Plenča, 8. A

napraviti s oblacima. Ljeti kada bi bilo vruće nacrtao bih mali oblak da napravi hlad. Jeseni kada bi počele padati kiše i već bi postalo previše hladno, prognao bih tmurne oblake i doveo nekoliko bijelih vedrih oblaka.

Jako bih volio da mogu oslikati nebo oblacima jer to bi veselilo mene i ostalu djecu.

Niko Junaković, 5. a

Ivana Tomić, 5. B

Orao i lisica (basna)

Bili jednom jedan orao i jedna lisica. Sprijateljili su se i živjeli jedno pored drugoga. Nikada se nisu svađali. Kada bi lisica negdje otišla, orao bi čuvao male lisičice. Kada bi orao otišao, lisica bi čuvala orliće. Bili su sretni zauvijek. Nekad bi došao lisičićin tata i orlićeve majka. Tada bi bilo još veselije.

Pouka: Prijateljstvo i ljubav su najsnažniji.

Luka Burazer, 4. A

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Petra Ramadža, 5. D, PŠ Danilo

Tamo gdje kiše pjevaju stablima

Sitne kapljice kiše počele su padati.
 Obuzela me želja za kišom. Vidio sam
 kako kuće plivaju
 po kiši, a polja su potopljena kao močvare.
 Ulice i stube pred kućom postale su slapovi
 Nijagare.
 Nabujala rijeka koja ljudima donosi
 nevolju, a meni samo kišu u kojoj uživam.
 Ljudi su prolazili s kišobranima i čudno me
 gledali. Sjedio sam na stubama koje su
 postale
 pjenušavi slapovi, kameni pod je bio
 mokar, moglo se i spustiti nizvodno do trga
 da sam ima čamac.
 Kad me je jedan čovjek pitao gdje sam se
 zaputio. Što sam mogao drugo reći nego da

idem tamo gdje kiše pjevaju stablima, a
 mislio sam na park u daljini. Magla se
 podigla i ukipila kapke na očima,
 pljusak i dalje nije jenjao, a vjetar je frktao
 kroz nosnice i uvlačio se potihom kroz uši.
 Drveće se
 pod kišom savilo kao da se klanja i moli
 kišu za još jedan ples. Bijahu plesali kiša i
 stabla cijelu noć.
 Nešto kao jazz strujalo je u krošnjama, od
 lišća koje je dodirivalo svoje vlažne obraze
 nastala je
 pjesma, ne obična nego s notama visokim i
 tihim, dubokim i nježnim. Kao saksofon,
 kao jazz!

Andrija Vučak, uč. 6. a r.

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

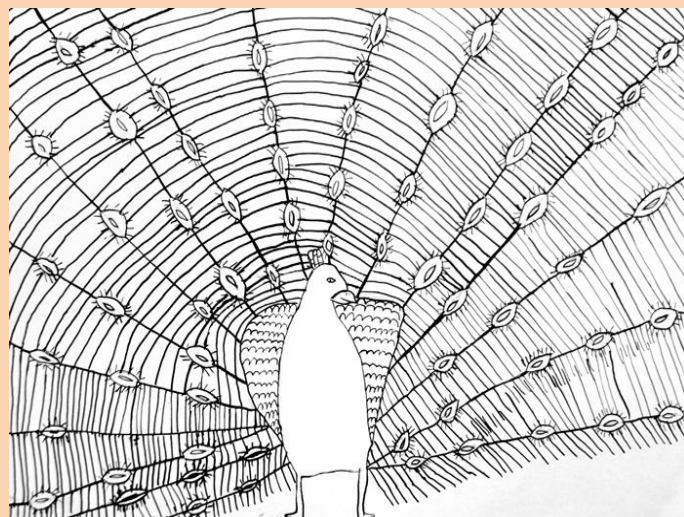
Bura, moćna vladarica mora i kopna

Jednom davno svijetom je zavladała zla Bura. Nije imala milosti, rušila je sve pred sobom. Nitko je nije volio. Ljudi koji su živjeli u njenom kraljevstvu morali su plaćati visok porez i darivati kraljicu svim što su imali. Bili su jako nesretni. Bura nije voljela da se morem plovi bez njenog dopuštenja, zbog čega bi razbješnjena potopila one koji je nisu poslušali. Kad bi se Bura naljutila, zapuhala bi tako jako da je čupala stabla, kidala granje i rušila kuće. Ljudi su se dugo oporavljali nakon strašne katastrofe koju im je priredila. U jednom malom selu živio je Jugomir, strastveni pjesnik koji je krenuo u svijet kako bi pronašao jedinu i pravu ljubav. Došao je i do Burinog kraljevstva, vidio je sve to siromaštvo u kojem ljudi žive i odlučio je razgovarati sa zlom kraljicom. Kad je došao pred kraljičine dvore, odlučio ju je osvojiti nježnom pjesmom, no Bura je ostala hladna i nezadovoljna. Jugomir je odlučio po drugi put zapjevati pjesmu od koje se srce topilo od miline, ali i tada se dogodilo kao i prvi put, hladnoća i zloća Burina ostale su netaknute. Po treći put zapjeva jednu staru baladu, koju je Burin otac pjevao njenoj majci. Njeno srce se raznježilo i kao da je sve zlo pobjeglo na sjever u planine i tamo ostalo zaključano do vijeka. U Buri više nije bilo ni trunčice zla, prema seljanima pokazivala je skromnost kao da je zbacila svoju oholu krunu s glave. Jugomir i Bura su se vjenčali i dobili kćer po imenu Sjeverka. Sjeverka je čuvala kraljevstvo na planini i pazila da se njena majka nikad više ne osmjesti spustiti niz strme padine kako bi pogubila mnoge nepokorne podanike. Kako su bili ukinuti porezi, nije bilo ni siromaštva, a za svaki blagdan Bura i Jugomir podanicima su darivali stabla maslina koja su ovi obrađivali, a pod njima su pasla mirno stada ovaca. Nikada više nesloga i zavist nije vladala između ljudi i Bure. Tako su Bura i Jugomir živjeli dosta dugo i sretnije od pravih princeza i prinčeva.

Ivana Knežević, 5. A

Jakov Junaković, 4. A

Ivana Knežević, 5. A

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Bura

More je mirno, vidim svoj odraz u njemu. Stabla miruju, oblaci plove jarkoplavim nebom. U jednom trenu tiho, a zatim se javila bura. Uzburkala je more, a stabla su u njenom ritmu plesala. Oblaci ubrzavaju prema jugu kao da bježe. Valovi udaraju u obalu i morskom pjenu okrunu rivu. Vjetrenjače u daljini luduju pod vedrim nebom. Bura jača, lomi ruke nemoćnim stablima. Trulo lišće po tlu je počelo letjeti. Ptica nema, kao da su pobjegle od bure. Valovi su sve veći i bješnji pa se još više razbijaju o rivu. Hodam ususret vjetru i jedva se odupirem njegovoj volji da me odgurne od sebe. Prolazim središtem grada i gledam vjetar kako raznosi razno smeće. Pred očima bura me hladno zapljusne svom tom zbirkom otpada pokupljenog s obližnjeg trga i ulica. Odjednom mir, vraćam se kući bez muke. More je umirilo svoja njedra, valovi su se povukli. Oblaka nema na nebu, zahvaljujući buri koja je sve pred sobom počistila. Niti ona stabla koja su plesala nisu ista, nedostaje im koja grana. Sve je ponovno mirno i spokojno. Doći će bura opet. Uzburkat će more, rasplesati stabla i ganjati oblake, a do tada možemo uživati u mirnim danima.

Božidar Vrcić, 7. a

Paula Jelovčoč, 7. A

Terenska nastava

INTEGRIRANI RADNI DAN – PRVIĆ (autor: A. Petković)

U petak 31. listopada učenici viših razreda OŠ Vrpolje i PŠ Perković su posjetili otok Prvić i Memorijalni centar Faust Vrančić.

Kroz integrirani radni dan učenici su obilježili Međunarodni dan pješačenja (15.10.), te su sudjelovali u aktivnostima i radionicama koje su im pripremili učitelji prirode, fizike, geografije, vjeronauka, talijanskog, engleskog i hrvatskog jezika.

Učenici su krenuli u 8 sati iz Vrpolja. Prije polaska broda prošetali su starim dijelom

grada Šibenika i rivom. Svi zajedno su se slikali ispred katedrale sv. Jakova.

Za vrijeme plovidbe učenici su uz razgledavanje sudjelovali u kreativnim zadacima i aktivnostima.

Dolaskom u Prvić Luku učenici su posjetili Memorijalni centar "Faust Vrančić" posvećen životu hrvatskog filozofa, leksikografa, biskupa i izumitelja *Fausta Vrančića*. Učenici su razgledali zbirku njegovih izumima (od kojih su neki u stvarnoj veličini) i pisanih djela. Pogledali su kratki film o njegovom životu i sudjelovali u edukativnim igrama.

Događanja

PRODAJNO – IZLOŽBENI SAJAM UČENIČKE ZADRUGE „VLAKA“

U nedjelju 14. prosinca Učenička zadruga "VLAKA" održala je prodajno - izložbeni Božićni sajam.

Božićni sajam održan je ispred crkve u Vrpolju. Posjetitelji su mogli kupiti božićne aranžmane i ukrase, a osim toga u ponudi su bili i mirisni jastučići od lavande i sirup od koprive. Veliko hvala svim učenicima koji su sudjelovali u organizaciji sajma, prodaji i izradi ukrasa.

Događanja

BOŽIĆNA PRIREDBA U OŠ VRPOLJE

U utorak 23. prosinca u MŠ Vrpolje održana je Božićna priredba. Svi učenici nižih i viših razreda pod vodstvom vjeroučiteljice Rosande Vukičević pripremili su prigodan program. Bilo je tu plesa, glume, recitacija i igrokaza. Školski pjevački zbor pratio je priredbu prigodnim pjesmama. Na kraju programa učenici su svima zaželjeli sretan Božić i ugodne praznike.

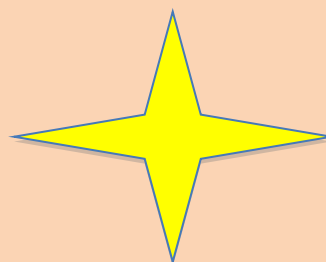
Djetešce se rodilo

U ponoć se porodi
u štalici maloj.
Kraljevi mu dođoše
i darove donesoše.

Svi se smiluju
djetešcu tom dragom,
jer Spasitelj on je naš.
Srce mu svoje dajte
kao što ga je on dao za nas.

Djetešce se rodilo,
od grijeha nas oslobodilo.
Anđeli s neba pjevaju
Spasitelja našeg slave.

Ivana Knežević, 5. a

Događanja

SVJETSKI DAN VODA (autor: A. Petković)

Prve važne preporuke o problemima vezanim za vodu i vodne resurse bile su formulisane na konferenciji Ujedinjenih naroda o vodama koja je održana 1977. godine u Mar del Plati (Argentina). Nakon konferencije Ujedinjenih naroda o okolišu i razvoju u Rio de Janeiru, Opća skupština UN je rezolucijom od 22. veljače 1993. odlučila da se **22. ožujak** svake godine obilježi kao **Svjetski dan voda** i da se na taj dan, diljem svijeta, posebno skrene pozornost na probleme vezane za vodu i vodne resurse, s tim da se svake godine obilježava uz drugi moto.

Učenici 5a, 5b i 6a razreda zajedno s učiteljicom geografije A.Petković obilježili su ovaj datum izradom prigodnih plakata koje su izložili u hodniku školu. Učenici 5 razreda izradili su plakat na temu „Voda“, dok su učenici šestih razreda plakat na teme „Nestašica vode“ i „Ratovi za vodu“

ZAPAMTITE:

Svakodnevno od posljedica nedostatka vode umire 3.800 djece

Prema procjenama čak 1,1 milijarda ljudi nema pristup pitkoj vodi,

2,4 milijarde ljudi živi bez osnovnih sanitarnih uvjeta.

Jeste li znali?

- Jedna litra ulja može zagaditi dva milijuna litara vode.
- U zemljama u razvoju 80 posto bolesti je povezano s vodom.
- Petominutnim tuširanjem potroši se oko 100 litara vode.
- Kanada posjeduje 25 posto ukupne svjetske vode.
- U 26 zemalja danas nema dovoljno vode
- Tijekom 5 minuta tuširanja potroši se 40-100litara vode
- U posljednjih 50 godina u svijetu se dogodilo čak 507 sukoba zbog vode, od kojih je 21 prerastao u rat.

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Moji zimski praznici

Protekli zimski praznici bili su kratki, ali ću ih se uvijek sjećati. Nisam imao prilike vidjeti tako dobar vatromet! Bilo je svakakvih boja: crvene, plave, roze, zelene, narančaste, žute... Taj vatromet je priredio moj susjed i njegovih nekoliko prijatelja. Brat i sestra bili su vani s prijateljima. Ja sam bio kući jer sam bio bolestan. Vatromet je trajao petnaest minuta. Mama i tata su na zidu (na projektoru) gledali emisije. Ja sam počeo gledati emisije kada je završio vatromet. Bilo je super!

Frane Papak, 3.

Valentinovo

Valentinovo je kao ljubav...

Jaka je kao lav,

lijepa kao ruža,
slatka kao med
i sladoled.

Ljubav je za sve
na svijetu.

Najveća je sreća
kad se zaljubiš,
tad cijeli svijet ljubiš!

Gabrijela Grubić, učenica 4. a

Sara Jakelić, 5. B

Anđela Burazer, 8. A

Tonka Plenča, 8. A

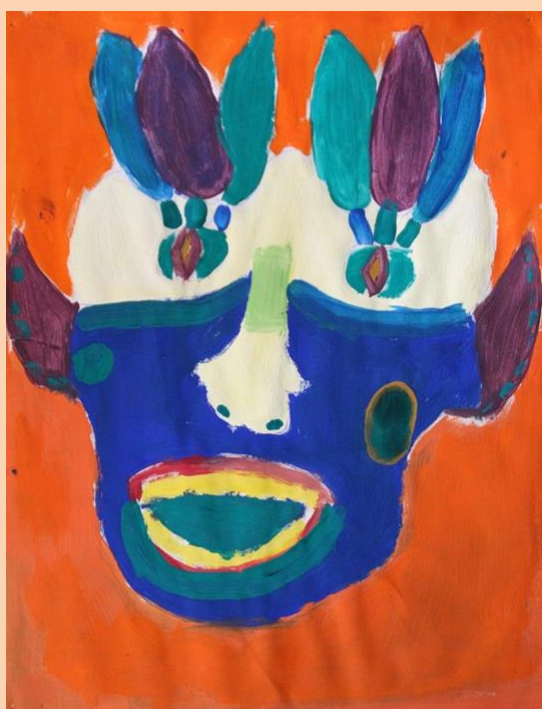
Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Mate Rakić, 7. B

Ivana Knezović, 5. A

(nepoznati autor, 6. A)

(nepoznati autor)

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Proljeće

Proljeće stiže
i uvis diže
svu radost
i veselje
Potiče svu
sreću
i šarene boje
i na kraju
veselog dana
nam više
-Sutra ćemo se družiti
još više!
Manuela Vrljac, 5. a

Proljeće

(pjesma u prozi)

Radujem se proljeću.
Jučer sam se osjećala kao da je ljeto.
Volim se igrati ispred svoje kuće.
Rado slušam kako ptice pjevaju.

Katarina Grizelj, 1. a

(**Likovni radovi:** Niko Junaković, 5. A ,
MatejaBurazer, 5. A, Matea Plenča, 8. A)

Proljeće

Sve se zeleni. Volim proljeće.
Volim se i igrati na livadi.
Obožavam miris cvijeća i sunčane zrake,
u proljeće.

Antonela Knežević, 1. a

Sukijevo putovanje i gluma

Ja sam Suki, glavni glumac s Marsa.
Jednog dana u posjet mi je došao astronaut.
Vidio je da dobro glumim, pa sam s njim
otišao
na Zemlju da budem i tamo glumac.
Bio sam i na Zemlji slavan. Sve sok nisam
dugo
boravio na Zemlji i postao običan čovjek,
po imenu Frane.
Zato učiteljica ponekad govori da sam pao
s Marsa...

Frane Papak, 3. a

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Himna proljeću

Proljeće nam stiže
toplina sunca je bliže
Ljubice i visibabe cvatu
i proljetne bajke rastu.

Zelena, crvena i roza
kako je lijepa mimoza
Miris trave se širi
Lahor livadom piri

Sunce nas grije
i nebom sad sije
maslačak se žuti,
makovi crveni
brkati i ljuti.

Proljeće nam stiže
mali gušter na suncu
u travi hitro gmiže.

Sve je sad šareno
I proljeće stiže zeleno!

Mateja Burazer, 5. a

Himna proljeću

U zlatnom i zelenom ruhu
Obasjava me sunce rumeno
Ptice se vraćaju i donose mlade
Dolazi nam raspjevano proljeće
u srcima raste i modro nebo,
Plašt kiše i oblaci su nestali
A proljeće nam dolazi,
na povjetarcu rasipa rukama
cvijeće po visokim granama
U vrtu ispred kuće
pjev se ptica čuje
i ljubav u nama budi,
Himnos u proljetnom gaju
od radosti zvonko ori
od cvijeće s vitkih grana
u travi se šarena duga vijori.

Ivana Knežević, uč. 5. a razreda

(nepoznati autor, 5. B)

Terenska nastava

Izvanučionička nastava u Žaboriću

U četvrtak 16. travanja učenici 6a i 6b razreda izašli su iz svojih klupa na terensku nastavu u **Žaborić** u pratnji učiteljice iz prirode Ljiljane Jelić, učiteljice likovne kulture Paole Glavurtić i učiteljice geografije Antonije Petković.

Moj dan u Žaboriću na terenu

U početku nije bilo baš dobro, ali kad smo s nastavnicom Ljiljom tražili školjke bilo je jako, jako super! Vidio sam petrovo uho i upao u more dok sam ga pokušavao izvaditi. Našli smo i veliki bodljikavi volak, kunjku, prazne kućice pužića i priljepaka. Našli smo i petrovac. Bilo je odlično! Onda smo crtali. Nacrtao sam kunjku. Tada smo prešli na zemljopis, morali smo označiti tri otoka. Saznao sam zanimljivost da je Krka dolazila do Zlarina, ali otapanje ledenjaka uzrokovalo je podizanje razine mora. Kasnije smo se vratili autobusom u školu. Nastavnica iz zemljopisa nam je rekla šaljivo da je ona metla jer će morati za nama počistiti. Sve u svemu bio sam zadovoljan. Jako sam se zabavio i htio sam to ponoviti. Pogotovo na prirodi, mom najdražem predmetu.

Valentino Begura , 6. A

Terenska nastava

Izvješće o terenskoj nastavi u Žaboriću

Dana 16. travnja 2015., djeca iz 6. a i 6. b razreda, OŠ „Vrpolje“ išla su na terensku nastavu u Žaborić. U Žaborić smo išli kako bismo se bolje upoznali sa svojom okolinom. Nastavnica iz prirode nas je podijelila u pet skupina te je svakoj skupini zadala pojedinačni zadatak. Moja grupa je morala tražiti alge koje smo morali prezentirati zajedno s ostalima. Nakon kratke marende, imali smo sat likovne

kulture na kojem smo olovkom morali nacrtati neku školjku, biljku, ili nešto drugo što smo izabrali. Nakon toga nam je nastavnica Antonia Petković pokazala zemljopisnu kartu Šibenske županije i objasnila nam gdje se točno nalazimo. Nakon svega toga s novim i većim znanjem vratili smo se u školu.

Iva Burazer, 6. a

Izvješće

U četvrtak 16. 4. 2015. išli smo na terensku nastavu u Žaborić. S nama su bili i perkovički šestaši s kojima smo se sprijateljili. Bili smo podijeljeni u grupe. Krenuli smo u osam sati, bilo je jako vruće. Svaka grupa je imala drukčiji zadatak. Neki su imali mjeriti plimu i oseku, a drugi temperaturu mora i zraka. Svi su skupljali alge i školjkaše. More je bilo mirno i prozirno. Nije bilo vjetra. Iz likovnog smo crtali biljku petrovac, alge, npr. morsku salatu i smeđu vlasulju te školjkaše koje smo skupili kako bismo ih prezentirali na satu prirode.

Nakon prezentacije imali smo kraći odmor. Zabavili smo se i napričali. Dok smo crtali nastavnica iz zemljopisa objašnjavala nam je kakva je naša obala i koja su njena glavna obilježja. Posebno je naglasila kako je dalmatinska obala jako poznata u svijetu. Iz daljine vidjeli smo Prvić, nebo je bilo bez oblačka. Kad je zapuhao lagani vjetar borovi su rasipali posvuda svoju pelud. Plićak je bio pod peludovim plaštem. Vidjeli smo galebove kako se skupljaju u jata. Kada smo govorili o našoj obali također smo rekli da ima puno otoka. Puno smo naučili o morskoj obali i morskim organizmima.

Tonka Landeka, 6. a

Terenska nastava

TERENSKA NASTAVA GEOGRAFIJA (autor: A. Petković)

U četvrtak 7. svibnja učenici 5. i 6. razreda su izašli na terensku nastavu iz geografije u pratnji učiteljice geografije Antonije Petković, učitelja TZK-a Nevena Lokasa i učiteljice engleskog i talijanskog jezika Jelene Vukičević. Pratili su nas i članovi HPK „Sv. Mihovil“ iz Šibenika. Cilj terenske nastave je bio da učenici upoznaju svoj lokalni zavičaj te da se tjelesnom aktivnošću kroz planinarenje osvijesti učenike o potrebi bavljenjem nekim oblikom sporta.

Učenici su krenuli u 8 i 30 h markiranom planinarskom stazom od kuglane na Šubićevcu preko brda Kamenar. Putem su stali uz crkvicu „Sv. Mihovil“ gdje se pruža pogled na grad Šibenik, Donje polje, Jadrtovac, Morinjski zaljev i otoke. Polako šetajući učenici su promatrali i prepoznavali tipične krške reljefne oblike poput škrapa i kamenica. Nastavili su put prateći suhozide, a zadnji dio puta prošli su kroz gustu borovu šumu.

Odmarajući se na punktovima učenici su slušali predavanja učitelja i vodiča vezano uz planinarenje, orijentaciju, kulturu ponašanja, važnost tjelovježbe i očuvanje prirode. Završna točka bila je planinarska kuća „Alat“ u Dubravi na nadmorskoj visini od 150m. Ukupno smo pješačili 6 km, a za to nam je trebalo 2 sata. Učenici su razgledali planinarsku kuću, te su ostatak vremena proveli u jelu, igri i zasluženom odmoru. Ukratko, proveli su jedan savršeni dan u prirodi.

Donosimo izjave naših „mladih planinara“:

Bilo je odlično, šetnja mi je godila. (Josip Burazer, 6a)

Kad smo počeli svoj put, odmah su me zaboljele noge. Bilo je teško pješačiti, ali poslije je napokon došla - HRANA. (Ana Papak, 6a)

Bilo mi je super i opet bi ponovio. (Valentino Begura, 6a)

Ja sam umorna. Nikad više neću ići. (Tonka Landeka, 6a)

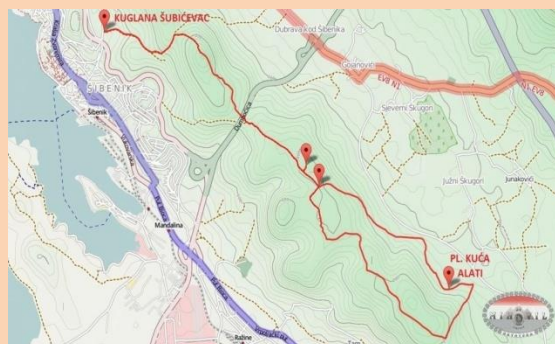
Bilo mi je odlično, zato što smo se puno družili i razgovarali. (Niko Perketa, 6a)

Nije mi bilo zanimljivo. Puno smo šetali, puna dva sata. Stvarno sam se umorila. Neki dijelovi puta bili su lijepi. Najbolji dio je bio ispred planinarske kuće gdje smo se igrali i pričali. (Mateja Burazer, 5a)

Na terenskoj nastavi najviše mi se sviđela planinarska kuća. (Ante Kursan, 5a)

Bilo mi je dosadno, jer smo stalno hodali. Nije mi bilo zanimljivo. (Josip Ramadža, 5a)

Na terenskoj nastavi mi je bilo super, zato što sam po prvi put osjetila kako je to biti pravi izdržljivi planinar. (Ivana Knežević, 5a)

Događanja

DAN PLANETA ZEMLJE - KVIZ POTJERA!!!

Učenici su danas povodom obilježavanja Dana planeta Zemlje sudjelovali u kvizu Potjera koji je imao i humanitarni karakter. Naime, učenici su odlučili sav prikupljeni iznos donirati OŠ Antuna i Stjepana Radića iz Gunje koja je nastradala tijekom prošlogodišnjih katastrofalnih poplava.

Kviz su zajednički organizirali nastavnica geografije Antonia Petković i nastavnik talijanskog jezika Karlo Klarin. Kviz je bio tematski, tako su u prvom krugu učenici odgovarali na pitanja iz geografije, u sučeljavanju s lovcem su bila pitanja vezana uz Dan planeta Zemlje prilagođena uzrastu i u završnoj potjeri su opet bila pitanja iz geografije, ali ovaj put izmiješana.

Pravila za našu Potjeru su bila malo izmijenjena tako je sudjelovalo čak šesnaestero djece, po četvero iz svakog razreda. Lovac je bio nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture - Neven Lokas koji je u završnu potjeru "pustio" učenike 6., 7. i 8. razreda. U napetoj završnici učenici su uspjeli osvojiti iznos od 201,50 Kn.

Svi učenici koji su sudjelovali zaslužuju sve pohvale jer su pokazali zavidnu razinu znanja. Nadamo se sličnom kvizu i dogodne.

Autor: Karlo Klarin

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Moj djed Frane

Jednog dana, 7. listopada 1946. u Tribunju je rođen u skromnoj obiteljskoj kući-moj djed Frane. Djed Frane živio je u Šibeniku s bakom Milkom, bio je izvrstan ribolovac, djed i običan čovjek koji je volio more, otoke, svoj Tribunj, a posebno nas. Često nas je posjećivao i pomagao u poslovima oko kuće. Tako bi me znao iznenaditi, posjesti u krilo i pričati zanimljive priče. Ja bih samo slušala i potiho se smijala. Pred kućom zabrujao bi bijeli automobil, a sa sobom je u džepu spremio Kiki bombone. Djed Frane dolazio je znojan i crn od rad u svom trlišu i nikad se nije stidio sebe, a i ja sam bila ponosna na njega što ga svi ljudi u mjestu vole.

Kad bismo brodom išli na otoke, djed bi vješto okretao timun da dođemo što prije do cilja.

Ako bi ušao prvi u more, radosno bi rekao: „Ja imam buvel oko sebe pa ne mogu potonit!“

Mi smo se svi smijali jer smo znali da misli na višak kilograma oko pasa. Uz njega sam naučila plivati bez buvela, a kad bi zaronio u dubine donio bi mi prergršt bisernih školjkica, a na povratku kuću učio bi me loviti ribu udicom. Ribu bi bacio na gradele ili napravio svoj čuveni brudet. Sjećam se da je moj djed Frane ne baš tako davno umro, i to baš kad se odvezao bijelim autom kući. Čitala sam osmrtnice u novinama i nisam mogla vjerovati da je to bio naš zadnji susret.

Mislila sam-moj djed ne može umrijeti! Od moga djeda Frane Stipaničeva ostao je zapamćen trag u srcu jer samo je djed znao darivati Kiki karamele. Taj okus još i danas osjetim jer znam čega se sve djed odricao da bi nama bilo bolje.

Ana Papak, 6. a

Antonela Mišura, 7. A

Marta Burazer, 7. A

Čarolija latica

Izvest ću čaroliju latica. Naka sam cvijet raskošan, pa bih živjela pet dana onoliko koliko imam latica. Za svaku moju ružnu riječ jedna latica bi uvenula, a za svaku moju lijepu i nježnu riječ latice koje su ostale mirisale bi čarobno. Preostale nježne latice bile su plahe jer su se pobojavale da ne izgovorim neku ružnu riječ zbog koje bi prepuklo njihovo srce jer svu ljubav koje su latice čuvale u svom srcu isijavale su dobrotom. Preostale latice ipak su ostale netaknute kao prava čarolija koja bi svijetu pružila i ispunila ga svjetlošću, mudrošću i vječnom ljepotom od čega će procvjetati srca onih koji u riječima otkrivaju dobrotu i ljubav.

Mateja Burazer, 5. a

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

(nepoznati autor), PŠ Boraja, 3. razred

Ante Vukšić, 4. D, PŠ Danilo

Ana Radnić, 7. B

Kad laž susretne istinu

Svi lažu, pa i ja! Kada upadnem u nevolju, laž me izvuče. A kada su roditelji na tragu da me razotkriju, ja opet slažem. Ako kažem istinu, bit ću u kazni. Kod mojih roditelja ne vrijedi ona-„tko prizna pola mu se prašta“. Oni su jako osjetljivi na laži.

Jučer sam slagala da sam sa psom išla u šetnju, a zapravo sam bila kod prijateljice. Majka to nije saznala, no kasnije me pitala: -Je li se pas istrčao? Ja sam ponovno slagala. I tako su se laži samo gomilale i gomilale. Jednom sam se našla u situaciji da su me razotkrili. Bila sam u kazni. Moja priča „nije držala vodu“. Našla sam se u klopci koju sam sama sebi postavila. Imala sam samo devet godina kad su me prvi put uhvatili u laži. Slagala sam da smo prijateljica i ja učile cijeli dan, zapravo smo šetale šumom. Majka me nazvala dok smo sjedile na livadi i razgovarale. U pozadini se čuo cvrkut ptica. Majci je odmah bilo jasno da nismo u sobi, za radnim stolom. Lagala sam joj da upravo rješavamo zadatke iz matematike. Domišljata me majka odmah pitala na kojem smo zadatku i za koliko ću biti kući. I tada sam je slagala. Kada sam došla kući majka me počela ispitivati o tome -što smo učile?, koliko smo učile? i slična pitanja zbog kojih sam upadala iz laži u laž. Tata me također otkrio kad je u imeniku vidio dvojku.

Shvatila sam da lagati ne treba, iako sam i dalje nastavila po starom. Uslijedile su sitne laži o potpuno nevažnim stvarima. To je loša navika koje se ne mogu riješiti. Vjerujem da je najbolje da jednom zauvijek prestanem lagati. Kada se to dogodi nestat će i osjećaja stida koji me često natjera da pocrvenim kao paprika. Sad je svima jasno koliko volim lagati.

Dina Plenča, 6. a

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Planet sreće i magije

U zviježđu kojim sam putovala letjelicom bilo je dvadeset planeta, među tim mnoštvom izdvajao se planet Sreće i Magije. Na planetu Sreći nikad nije bilo bolesti, tuge i smrti, a planet Magije vrvio je od čudesnih bića ženskoga roda. Djevojke su imale haljine od dragulja, bisera, a oko vrata vijorio je proziran plašt u boji potočnice. Kad bi poželjele poletjeti, plašt bi se pretvorio u prhka leptirova krila. Koža prozirna i bijela bez vidljivih žilica, kao da su cvjetovi, a ne ljudski stvorovi. Po danu su imale žarkocrvene, a po noći smaragdnozeleno oči koje su blistale na mjesecini jer je u to doba bio jedini dan za ljubav između mladića s planeta Sreće i djevojaka s planeta Magije. Između njih plesala su nebrojena sunca, a poljupci su ostavljali sićušne cirkone po njihovim licima i tijelu. Srebrna zvijezda sjala je modrim biserom u dugim vilinskim kosama. Oblaci su se fluorescentno iskriili kao šećerna vuna na štapiću i to im je bila jedina hrana. Umjesto kiše padale su čokoladne zvjezdice koje bi se otapale u bistrim potocima. Vodu su pili zaslađenu. Akvarij od smaragda pod teškim pokrivačem oceana bio je njihov dom. Gotovo da nisu niti imali razvijen jezik, ali zato su se sprorazumijevali očima kao da sve piše u njima. Bilo je zanimljivo promatrati novu vrstu kako svaki čin ljubavi pretvara u šećernu rapsodiju. Kako je samo njima bilo dozvoljeno da konzumiraju čarolije vatrogumenih dodira s okusom jagode, bez mnogo premišljanja, napustila sam planet prema kome je jedna Milka, čokolada kraljica bez premca. Što bi bilo da se ona našla među njima, zasigurno bi planet Magije utonuo u bezvremenost rastezljivog Univerzuma.

Tonka Landeka, 6. A

Ante Arambašić, 5. B

Tonka Plenča, 8. A

Ljubavna pjesma

Zaljubio se pas
zaljubio se spas
zaljubila se krava
zaljubila se trava
zaljubila se koza

zaljubila se loza
zaljubio se vir
zaljubio se mir
Zaljubili se svi,
veliki i maleni.

Luka Burazer, 4. A

Događanja

DAN ŠKOLE

29. svibnja učenici, učitelji i roditelji proslavili su Dan škole. Učenici su pod vodstvom vjeroučiteljice Rosande Vukičević i učiteljice glazbene kulture Sandre Širinić izveli igrokaz „Obitelj“

Kroz nekoliko različitih priča učenici su uputili poruku svojim roditeljima o razumijevanju i ljubavi.

Nakon završetka predstave ravnateljica je pohvalila učenike koju su ostvarili zapaženi uspjeh na županijskim i državnim natjecanjima. To su:

Sara Jakelić, 5b PŠ Perković osvojeno 1. mjesto na županijskom natjecanju iz geografije

Katarina Kunčić, 5b PŠ Perković sudjelovanje na državnom natjecanju „Čitanje na glas“

Katarina Ilić, 4b, PŠ Perković sudjelovanje na državnom natjecanju „Najljepši rukopis“

Kristijan Papk, Filip Vrcić, Mia Budimir, Tonka Plenča, 7a i 8a, OŠ Vrpolje osvojeno 2. mjesto na

županijskom natjecanju iz vjeronauka

Za kraj učenici PŠ Perković i MŠ Vrpolje sukobili su se na nogometnim terenima. U prvoj utakmici igrale su ženske snage i pri tom je ekipa iz Vrpolja slavila 5:0. U ženskoj ekipi Vrpolje sudjelovale su: Antonija Petković, Mateja Burazer, Ivana Knežević, Ema Milošević, Iva Samaluk i Tonka stričan. U ženskoj ekipi Perković sudjelovale su: Anđela Kunčić, Petra Džepina, Ivana Džepina, Antonela Sarajlić, Ana Radnić.

U drugoj utakmici pobjedu su odnijele muške snage iz Perkovića 5:2. Za Vrpolje su nastupali: Kristijan Papak, Ante Vučenović, Marko Bačelić, Jure Vinković, Luka klisović i Stipe Vučenović. Za Perković su nastupali: Alen Milišić, Ivan Vranjić, Ivan Erceg, Ante Arambašić i Ante Dražić

Cijelo vrijeme utakmice navijači jednih i drugih oboružani transparentima i plakatima gromoglasnim uzvicima i pljeskom su bodrili svoje prijatelje.

Autor: A. Petković

Događanja

DAN ŠKOLE

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Mlada breza na vjetru treperi

Jednog lijepog jesenskog dana mala vitka breza osjeti hladnoću, po prvi put u svom kratkom životu. Živjela je na maloj čistini sa svojom starom majkom. Majka je bila vrlo stara, i znala je da joj zadnji put lišće otpada. Naučila je malu Brezicu sve što je znala. Brezica je bila nemoćna i strahovala je što će se dogoditi, pa je sva drhtala. Promatrala je grane svoje majke i zabavljala ju je igra lišća dok je ono malo sunca grijalo Brezicu. Brezica pomisli: „Ovo sunce je samo moje!“

Nakon jednog tjedna došli su ljudi i posjekli majku brezu. Već je došla studen i otrgnula grane malene Brezice. Brezica je još plakala za majkom jer je morala sama još štošta naučiti. Sunce je grijalo Brezicu s ono malo zraka što je imalo. Sunce joj se obrati: „Pokušavam ugrijati sve biljke. Ti nisi jedina koju grijem, ali si jedinstvena malena breza.“ Napokon Brezica osjeti toplinu u srcu i odmah joj je bilo lakše. Shvatila je da je malena i da ništa nije samo njeno. Sunčevu toplinu upijala je s drugim biljkama.

Jednog oblačnog dana zima probudi Brezicu prvim pahuljama snijega. Ona je još osjećala onu toplinu u srcu pa joj pahuljice nisu smetale, nego se igrala s vjetrom i snijegom, tresla je granama, a djeci je darivala grančicu da naprave snjegovića.

Brezica je narasla i dijelila svoje lišće i grančice svima. Ona postade kao njena majka mudra i iskusna te je obasjavala onu nježnu toplinu koja se osjeti srcem. Godinama je Brezica drugim stablima pružala utjehu i savjet u najtežim trenucima pokazavši da se može biti plemenit i nesebičan, samo zato što je željela slijediti put koji je drugim bićima pružao radost i utjehu.

Ana Papak, 6. a

Njihova ljubav je zasjala nebom

Svi smo mi čuli priču o galebu Jonathanu Livingstonu, ali ovo je sasvim druga priča, ili možda samo ponešto drugačija priča o jednom običnom galebu. Taj običan galeb pronašao je u jednom malom primorskom selu, mjesto pod suncem.

Nije se volio družiti s pticama, već je cijenio tišinu i morsko nepregledno plavetnilo. Tišina je u njega ulijevala mir i spokoj, a istovremeno mu je davala dosta prostora i za razmišljanje. Živio je posve običnim životom kao i svi drugi galebovi. Na pučini bi se otimao za ostatke hrane što su ih nespretni galebovi ispustili. Letio bi s jatom prema dalekim i nepoznatim prostranstvima, preletio bi stare gorde planinske lance okupane zelenim livadama koje su blistale pod žarkim suncem kao oceani planktona. S radoznalošću bi istraživao svaki kutak zemlje koji ga je dozivao, kričao bi grleno i slao pozdrave s dalekih visina. Ostali galebovi su mu se smijali i dobacivali pogrdne riječi. No njemu to nije bilo važno. Iako mu je u srcu rastao osjećaj neispunjenosti i neprijateljstva ostalih galebova iz jata, ipak je nastojao težiti nesputanoj slobodi. Slobodna misao ga je vodila kamo god je zamislio, osjećao se sretan uprkos tome što mu je bila uskraćena ljubav. Mislio je ako bude slobodan veće su mogućnosti da bude viđen i zapamćen, te će tako i doći ona koja će ga voljeti. Svatko mora biti u životu voljen, poželio je okove koji će ga sputati uz nečije srce. Galebica Sofija čitala je i osjećala svaku misao koja je prošla njegovim bićem, letjela je uz njega nečujno i neprimjetno. Njihova krila bila su usklađena kao letjelice koje kruže nebom, ponekad su čuli disanje ispunjeno toplinom. Nebo je plantjelo od njihovim vratolomija, njihova ljubav nije bila više obična. U jednom trenutku zabljesnula je nebom jače od slobode svih zvijezda koje je skupljao godinama.

Gabrijela Budimir, 8. a

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Sara Jakelić, 5. B
Tonka Plenča, 8. A

(nepoznati autor)

Ante Arambašić, 5. B

Kutak za likovnjake, literate i sanjare

Kiša može plakati

Naravno, kao većina ljudi, ja ne volim kišu. No najviše je vole oni koji imaju krov nad glavom, pa im je u domu toplo i ugodno, a oni siromašni kojima krovovi prokišnjavaju prolaze prave muke. Kao mala djevojčica, vjerovala sam da kada kiša pada, onda i Bog na nebu plače za onim dragim ljudima koji su preminuli, ili da oblaci plaču nad nama iz nekoga meni nepoznatog razloga. Ipak, kad malo bolje razmislim, ima kiša i svoje dobre strane. Volim kada vidim sitne kapi hladne kiše koja nježno pada, podsjeća me na majku koja plače za izgubljenim djetetom. Posebno su opojne jesenske kiše. Čujem kapkanje, kap-kap, po lišću koje će uskoro letjeti uvis s drugim lišćem. Ne volim kada pada gusta i ratoborna kiša koja kao da najavljuje oblacima-hoćete se tući? Eto, to je moje maštanje o kiši po kojoj volim skakati jedino kada napravi sitne lokvice blatnjave sivoprjave vode. Nekad znam ispričati prijateljici priču o mojoj baki koja je umrla, a nebo se prolomilo i riknula je iz njega gusta kiša kao da jeca u potocima, neki me zbog toga smatraju čudnom. Zašto ne bi nebo plakalo za mojom bakom, pa ona je bila toliko dobra da joj se i dragi Bog smilovao suzama.

Mateja Burazer, 5. A

Nemiri rastu u meni poput plime

Dan je počeo dobro, pa sam i očekivao da će završiti dobro. Ja sam u obitelji poznat kao osoba koja lako poludi. Imam kratak fitilj. Čak i najmanje stvari me naljute, i zato je završio loše ovaj dan. Najgori dio dana-buđenje!

Alarm pišti, cijeli ga svijet može čuti. Crveni brojevi trepću-07:00, zar već? ! Nenaspavan se nekako doteturam do stola za doručak, ali gle čuda! Doručka nema. Ne naspavam se kako treba ni vikendom. Imam vjeronauk za krizmanike i moram stići na vrijeme u crkvu. Nekako se odjenem i obučem, pa trk na autobus. Kad sam u školi znam se jako izivcirati, naljute me prijatelji, nastavnici pa čak i čistačica. No, tome ne pridajem veću pažnju jer sam svjestan svoje okoline tek oko 10:30. Naravno, za vrijeme velikog odmora. Majka je prava luzerica, spremila mi je krivi sendvič, kao i uvijek! Zato moram sjediti dvadeset minuta u razredu i slušati pored uha tuđe žvakanje, mljac-mljac! Dođe mi da stvarno poludim na ovakve sitnice. Valjda stanje bjesnila ima veze s pubertetom. Kući se vraćam autobusom, a autobusom upravlja toliko nepodnošljiv vozač da mi zna pozliti. Kod kuće me čeka topla juhica na stolu, ah, ta moja majka, zbog nje već treći put jedem juhu, a nije niti kraj tjedna. Brzo uletim u sobu, spas u zadnji čas! Ali, struja započne žmirkati na jedno oko i odjednom mrtav desktop. Dođe me da se kao neka curica zatvorim u WC i plačem cijeli dan. A onda se pojavi moja majka i počne prigovarati: - zašto nisi ovo ili ono? Bijesan sam ko ris. Uzeo sam prvu lomljivu stvar koja mi je pala pod ruku i razbio sam je. Tako se oslobađam bijesa.

Zbog stresa imam noćne more. I zato sam nenaspavan i mrzovoljan. Protiv stresa se ne mogu izboriti sam. Sve mi se čini da ću morati zatražiti majčinu pomoć, samo što ona već otprije naglašava da je zdrava prehrana antistresna te da ona juhama iz vrećice s komadićima mrkvice rješava makar i nakratko neke svoje probleme. Što da kažem, čini mi se da neću završiti sjajno. Vrtim se u krug kao mačak oko repa, eto, i sada sam već prilično ljut što nemam više inspiracije pa ću sve morati završiti s knedlom u grlu.

Filip Vrcić, 7. a

Pokraden sam!

Zvono zvrca kratko i uporno. Sat je završio. Krenuo sam prema trgovini kupiti čips.

Zavukao sam ruku u džep, prvo jednu pa drugu, dok nisam shvatio da je džep skoro ispražnjen... Pokraden sam! Imao sam pet kuna, a sad imam dvije kovanice od pedeset lipa. Kako je to moguće? Džep nisam otvarao. Onaj novi učenik! Kako se ono zove?!

A ha, Krešo Spahija . Lopov jedan! Eno ga! Ali, kako dokazati, forenzika otpada.

Trebam svedoka. Samo malo! Netko mi prilazi s leđa. Spreman sam. U slučaju napada jaknu preko glave i zveknut ću protivnika u vilicu. Okrenuo sam se žustro i napeto. Bio sam iznenađen, pa to je samo Marko, a njega se niti golub ne boji. Marko mi je povjerljivo nešto šapnuo na uho.

Htio sam to zadržati u sebi kao tajnu, ali u meni je kipjelo. Znači, ipak je Krešo nešto petljao oko moje jakne. Moj „tajni“ svjedok tvrdi da ga je vidio kako zavlaci prste u džepove moje jakne. Sad sam već kao lud odlučio sve priznati pedagoginji. Nakon sljedećeg sata lijepo smo sve ispričali, bio sam sa sobom zadovoljan, a i Marko se osjećao kao inspektor koji je uhvatio lopova na djelu.

Kada se školski dan okončao, spremao sam svoje stvari u torbu i primijetio sam da mi u pernici kao srebrni dukatu blistaju novci za marendu ili nesretni Čipi-Čips. Što sam ja promislio kroz svoju glavu niti ne mogu nabrojiti. Od svega toga ionako nisam ništa uradio, već sam lijepo sve zaboravio jer ako pravo zaključim još će ispasti da je Marko pametniji od mene jer je uspio uhvatiti „pravog lopova“ na djelu.

Tomislav Komadina, 6. a

